

Urantia-kirja

<< [Luku 115](#) | [Osat](#) | [Sisältö](#) | [Luku 117](#) >>

Luku 116

Kaikkivaltias Korkein

116:0.1 (1268.1) JOS IHMINEN tiedostaisi, että hänen Luoiansa – hänen välittömät valvojansa – ollessaan jumalallisia ovat myös finiittisiä, ja että ajallisuuden ja avaruuden Jumala on kehittyvä ja ei-absoluuttinen Jumaluus, ajallisten epäsuhtaisuuksien aiheuttamat epäjohdonmukaisuudet lakkaisivat silloin olemasta syvällisiä uskonnollisia paradokseja. Uskonnollista uskoa ei silloin enää väärinkäytettäisi onnekkaiden tunteman sosiaalisen omahyväisyyden pönkittämiseen sen samalla palvellessa vain stoalaisen alistuneisuudentunteen rohkaisemista sosiaalisen riiston epäonnisisissa uhreissa.

116:0.2 (1268.2) Tarkasteltaessa Havonan ihanan täydellisiä sfäärejä on sekä järkevää että loogista uskoa niiden olevan täydellisen, infiniittisen ja absoluuttisen Luojan tekemiä. Mutta tämä sama järkeily ja logiikka pakottaisivat jokaisen rehellisen olennon, joka tarkastelee Urantialla vallitsevia sekasortoa, sen epätäydellisyyksiä ja epäoikeudenmukaisuuksia, päättelemään maailmanne olevan

sellaisten Luojiin tekemä ja johtama, jotka ovat aliabsoluuttisia, esi-infiniittisiä ja jotakin muuta kuin täydellisiä.

116:0.3 (1268.3) Kokemuksellinen kasvu edellyttää luodun ja Luojan kumppanuutta – Jumalaa ja ihmistä liitossa. Kasvu on kokemuksellisen Jumaluuden tunnusmerkki: Havona ei kasvanut; Havona on ja on aina ollut; se on eksistentiaalinen niin kuin ovat ne iäiset Jumalat, jotka ovat sen lähde. Suuruniversumille kasvu sen sijaan on tunnusomaista.

116:0.4 (1268.4) Kaikkivaltias Korkein on elävä ja kehittyvä Jumaluus, jolla on voimaa ja persoonallisuus. Hänen nykyinen valtakuntansa – suuruniversumi – on sekin kasvava maailma, jossa esiintyy voimaa ja persoonallisuutta. Hän päätyy täydellisyyteen, mutta hänen nykyiseen kokemusmaailmaansa kuuluvat kasvun ja epätäydellisen statuksen elementit.

116:0.5 (1268.5) Korkein Olento toimii ensi sijassa keskusuniversumissa henkipersonallisuutena; toissijaisesti hän toimii suuruniversumissa Kaikkivaltiaana Jumalana, voiman persoonallisuutena. Korkeimman kolmannen asteen toiminta kokonaisuniversumissa on nyt latenttia niin, että sitä esiintyy vain tuntemattomana mielipotentialina. Kukaan ei tiedä, mitä tämä Korkeimman Olennon kolmas kehitysvaihe tarkasti ottaen on paljastava. Jotkut uskovat, että superuniversumien asettuessa valoon ja elämään Korkein alkaa toimia Uversasta käsin suuruniversumin kaikkivaltiaana ja kokemuksellisena hallitsijana, samalla kun hän voimansa puolesta kehittyy ulkouniversumien ylikaukkivaltiaaksi. Toiset spekuloiivat,

että Korkeimmuuden kolmas vaihe tuo mukanaan Jumaluuden julkitulon kolmannen tason. Mutta kukaan meistä ei asiaa todellisuudessa tiedä.

1. Korkein Mieli

116:1.1 (1268.6) Jokaisen kehittyvää luotua edustavan persoonallisuuden kokemus on Kaikkivaltiaan Korkeimman kokemuksen yksi vaihe. Superuniversumien jokaisen fyysisen lohkon älyllinen haltuunotto on osa Kaikkivaltiaan Korkeimman harjoittamaa, laajenevaa valvontaa. Voiman ja persoonallisuuden luova synteesi on yksi osa Korkeimman Mielen luomistarvetta, ja se on Korkeimmassa Olennessa tapahtuvan evolutionaarisen ykseyden kasvun keskeisin sisältö.

116:1.2 (1269.1) Korkeimmuuden valta- ja persoonallisuusattribuuttien liitto on Korkeimman Mielen funktio; ja Kaikkivaltiaan Korkeimman kehityksen loppuunsaattaminen johtaa yhteen yhtenäiseen ja persoonalliseen Jumaluuteen – ei mihinkään löyhästi koordinoituun jumalallisten attribuuttien yhdistelmään. Laajemmasta näkökulmasta katsottuna ei tule olemaan mitään Kaikkivaltiaista, joka olisi erillään Korkeimmasta, ei mitään Korkeinta, joka olisi erillään Kaikkivaltiaasta.

116:1.3 (1269.2) Evolutionaaristen aikakausien alusta niiden loppuun Korkeimman fyysinen voimapotentialiaali on Seitsemän Korkeimman Voimanohjaajan hallussa, ja mielipotentialiaali piilee Seitsemässä

Valtiashengessä. Infiniittinen Mieli on Äärettömän Hengen funktio, kosminen mieli on Seitsemän Valtiashengen toimiala, Korkein Mieli on suuruniversumin koordinoitumisen myötä aktuaalistumassa, ja se on toiminnallisessa yhteydessä Seitsenkertaisen Jumalan julkituloon ja tavoittamiseen.

116:1.4 (1269.3) Ajallis-avaruudellinen mieli, kosminen mieli, toimii kussakin seitsemässä superuniversumissa eri tavalla, mutta se koordinoituu jonkin tuntemattoman yhdistävän menetelmän avulla Korkeimmassa Olennessa. Kaikkivaltiaan harjoittama suuruniversumin ylivalvonta ei ole yksinomaan fyysistä ja hengellistä. Seitsemässä superuniversumissa se on ensisijaisesti aineellista ja hengellistä, mutta läsnä on myös sellaisia Korkeimman ilmiöitä, jotka ovat sekä älyllisiä että hengellisiä.

116:1.5 (1269.4) Mitä tulee Korkeimmuuden mieleen, tiedämme siitä todellisuudessa vähemmän kuin mistään muusta tämän kehittyvän Jumaluuden aspektista. Se on kiistattoman aktiivinen koko suuruniversumin piirissä, ja sillä uskotaan olevan potentiaalia, joka vie valtavan laaja-alaiseen kokonaisuniversumitehtävään. Mutta seuraavaksi sanotun me tiedämme varmasti: Jos kohta fysiikka saattaakin yltää kasvun täyttymykseen ja vaikka henki saattaakin päästä kehityksen täydellisyyteen, mieli ei silti koskaan lakkaa edistymästä – se on kokemuksellinen keino, jolla päästään loputtomaan edistymiseen. Korkein on kokemuksellinen Jumaluus, eikä se sen vuoksi koskaan pääse siihen, että mentaalinen tuloksiinyltäminen päättyisi.

2. Kaikkivaltias ja Seitsenkertainen Jumala

116:2.1 (1269.5) Kaikkivaltiaan universumivoimaläsnäolon ilmestyminen tapahtuu, samalla kun kosmisen toiminnan näyttämölle ilmestyy evolutionaaristen superuniversumien korkea-arvoiset luojat ja valvojat.

116:2.2 (1269.6) Korkein Jumala johtaa henki- ja persoonallisuusattribuuttinsa Paratiisin-Kolminaisuudesta, mutta hän valta-aktuaalistuu niiden Luoja-Poikien, Päivien Muinaisten ja Valtiashenkien tekemisissä, joiden kollektiiviset teot ovat hänen seitsemään superuniversumiin kohdistuvan ja hänen seitsemässä superuniversumissa kaikkivaltiaan hallitsijan ominaisuudessa omaamansa kasvavan vallan lähde.

116:2.3 (1269.7) Kvalifioimaton Paratiisin-Jumaluus on ajallisuuden ja avaruuden kehittyville luoduille käsittämätön. Ikuisuus ja infiniittisyys merkitsevät sellaista jumaluustodellisuuden tasoa, jota ajallis-avaruudelliset luodut eivät kykene käsittämään. Jumaluuden infiniittisyys ja täysivaltaisuuden absoluuttisuus kuuluvat luonnostaan Paratiisin-Kolminaisuuteen, ja Kolminaisuus on realiteetti, joka on kuolevaisen ihmisen kannalta hivenen hänen ymmärryksensä tuolla puolen. Ajallis-avaruudelliset luodut tarvitsevat alkulähteitä, suhteellisuuksia ja päämääriä käsittääkseen universumiyhteyksiä ja ymmärtääkseen jumalallisuuden

merkitysarvot. Siksi Paratiisin-Jumaluus miedontaa ja muutoinkin kvalifioi Paratiisin ulkopuoliset jumaluuden personoitumat ja tuo tällä tavoin olemassaolon piiriin Korkeimmat Luoijat ja heidän kumppaninsa, jotka iäti vievät elämän valoa yhä kauemmas sen paratiisilähteestä kunnes se saavuttaa etäisimmän ja kauneimman julkitulonsa lahjoittautuvien Poikien maisessa elämässä evolutionaarisissa maailmoissa.

116:2.4 (1270.1) Ja tässä on sen Seitsenkertaisen Jumalan alkulähde, jonka toinen toistaan seuraavat tasot kuolevainen ihminen kohtaa seuraavassa järjestyksessä:

116:2.5 (1270.2) 1. Luoja-Pojat (ja Luovat Henget).

116:2.6 (1270.3) 2. Päivien Muinaiset.

116:2.7 (1270.4) 3. Seitsemän Valtiashenkeä.

116:2.8 (1270.5) 4. Korkein Olento.

116:2.9 (1270.6) 5. Myötätoimija.

116:2.10 (1270.7) 6. Iankaikkinen Poika.

116:2.11 (1270.8) 7. Universaalinen Isä.

116:2.12 (1270.9) Ensimmäiset kolme tasoa ovat Korkeimmat Luoijat, viimeiset kolme tasoa ovat Paratiisin Jumaluudet. Korkein sijoittuu aina näiden väliin Paratiisin-Kolminaisuuden kokemuksellisenä henkipersonoitumana ja Paratiisin-Jumaluuksien luojalasten evolutionaarisen kaikkivaltiaan voiman kokemuksellisenä kohtiona. Korkein Olento on laajin mahdollinen Jumaluuden julkituonti seitsemälle superuniversumille ja nykyiselle universumiaikakaudelle.

116:2.13 (1270.10) Kuolevaisten logiikan päättelymenetelmin saatettaisiin päätellä, että Seitsenkertaisen Jumalan kolmen ensimmäisen tason kollektiivisten toimien kokemuksellinen jälleenyhdistyminen vastaisi Paratiisin-Jumaluuden tasoa, mutta näin ei asia ole. Paratiisin-Jumaluus on *eksistentiaalista* Jumaluutta. Voimaa ja persoonallisuutta edustavassa jumalallisessa ykseydessään Korkeimmat Luoijat muodostavat ja tuovat julki uuden, *kokemuksellista* Jumaluutta edustavan voimapotentialin. Ja vääjäämättä ja väistämättä tämä alkuperältään kokemuksellinen voimapotentiali yhdistyy Kolminaisuudesta alkunsa saavaan kokemukselliseen Jumaluuteen: Korkeimpaan Olentoon.

116:2.14 (1270.11) Korkein Jumala ei ole Paratiisin-Kolminaisuus, eikä hän liioin ole yksikään niistä superuniversumin Luojista eikä nämä kaikki, joiden funktionaaliset toiminnot varsinaisesti yhdistävät synteesiksi hänen kehittyvän kaikkivaltiaan voimansa. Vaikka Korkein Jumala on peräisin Kolminaisuudesta, hän ilmenee evolutionaarisille luoduille voiman persoonallisuutena vain Seitsenkertaisen Jumalan kolmen ensimmäisen tason koordinoitujen funktioiden kautta. Kaikkivaltias Korkein todellistuu parhaillaan ajallisuudessa ja avaruudessa Korkeimpien Luojapersoonallisuuksien toimintojen kautta, aivan kuten Myötätoimija Universaalisen Isän ja Iankaikkisen Pojan tahdosta leimahti olevaisuuteen ikuisuudessa. Nämä Seitsenkertaisen Jumalan kolmen ensimmäisen tason olennot ovat Kaikkivaltiaan Korkeimman voiman nimenomainen olemus ja lähde. Niinpä heidän

täytyy iäti olla mukana hänen hallinnollisissa toimissaan ja tukea niitä.

3. Kaikkivaltias ja Paratiisin-Jumaluus

116:3.1 (1270.12) Sen lisäksi, että Paratiisin Jumaluudet toimivat gravitaatiopiireissään koko suuruniversumin joka puolella, he toimivat myös erilaisten toimintayksikköjensä ja muiden ilmentymiensä kautta. Tällaisia ovat:

116:3.2 (1270.13) 1. *Kolmannen Lähteen ja Keskuksen mielikohdentumat.*

Energian ja hengen finiittisiä toimipiirejä pitävät kirjaimellisesti koossa Myötätoimijan mieliläsnäolot. Näin voidaan sanoa paikallisuniversumin Luovasta Hengestä ja edelleen superuniversumin Heijastavista Hengistä aina suuruniversumin Valtiashenkiin saakka. Näistä eri älykohdentumista lähtevät mielipiirit edustavat sitä kosmista areenaa, jolla luotu tekee valintansa. Mieli on se joustava realiteetti, jota luodut ja Luoijat voivat varsin vaivatta manipuloida; se on se elintärkeä rengas, joka yhdistää aineen ja hengen. Kolmannen Lähteen ja Keskuksen lahjoittama mieli yhdistää Korkeimman Jumalan henkipersonan evolutionaarisen Kaikkivaltiaan kokemusperäiseen voimaan.

2. *Toisen Lähteen ja Keskuksen persoonallisuuden ilmentymät.* Myötätoimijan mieliläsnäolot yhdistävät jumaluutta olevan hengen energiaa olevaan hahmoon. Lahjoittautumisen tarkoituksessa suoritettut Iankaikkisen Pojan ja hänen Paratiisin-Poikiensa ruumiillistumiset yhdistävät, itse asiassa fuusioivat, Luojan jumalallisen olemuksen luodun kehittyvään olemukseen. Korkein on sekä luotu että luoja. Se, että hänen on mahdollista olla tällainen, paljastuu Iankaikkisen Pojan ja hänen rinnallaan ja hänen alapuolellaan olevien Poikien lahjoittautumistoiminnoissa. Poikien lahjoittautuvat luokat – Mikaelit ja Avonaalit – itse asiassa laajentavat jumalallista olemustaan bona fide luodun olennon olemuksella, joka on tullut heidän omakseen heidän aktuaalisesti elettyään elämän, jollaisen luotu evolutionaarisissa maailmoissa elää. Kun jumalallisuus tulee ihmisyyden kaltaiseksi, tähän yhteyteen kuuluu luonnostaan se mahdollisuus, että ihmisyydestä voi tulla jumalallinen.

3. *Luotujen sisimmässä oleva Ensimmäisen Lähteen ja Keskuksen läsnäolo.* Mieli yhdistää henkikausaatiot energiareaktioihin, lahjoittautumisina ilmenevä huolenpito yhdistää jumalallisuuden alaslaskeutumiset luotujen taivaaseennousuihin, ja luotujen sisimmässä olevat Universaalisen Isän osaset aktuaalisesti yhdistävät kehittyvät luodut Paratiisissa olevaan Jumalaan. Tällaisia Isän läsnäolevia, jotka pitävät asuinpaikkanaan lukuisia persoonallisuuksien luokkia, on monenlaisia, ja kuolevaisten ihmisten kohdalla tällaiset jumalalliset Jumalan osaset ovat

Ajatuksensuuntaajia. Salaperäiset Opastajat ovat ihmisolennoille, mitä Paratiisin-Kolminaisuus on Korkeimmalle Olennole. Suuntaajat ovat absoluuttisia perustuksia, ja absoluuttisille perustuksille voi vapaasta tahdosta tehty valinta saada kehittymään ikuisuusolentoa edustavan jumalallisen realiteetin, joka ihmisen tapauksessa on finaliitin olemusta, Korkeimman Jumalan tapauksessa Jumaluuden olemusta.

116:3.5 (1271.3) Paratiisiyhteisöön kuuluvien Poikien luodun hahmossa suorittamat lahjoittautumiset antavat näille jumalallisille Pojille mahdollisuuden rikastuttaa persoonallisuuttaan hankkimalla itselleen universumiluotujen aktuaalisen olemuksen, samalla kun tällaiset lahjoittautumiset vääjäämättä paljastavat luoduille itselleen jumalallisuuden saavuttamiseen johtavan Paratiisin tien. Suuntaajain lahjoittamiset antavat Universaaliselle Isälle mahdollisuuden vetää luokseen niiden luotujen persoonallisuus, joilla on volitionaalinen tahto. Ja kaikissa näissä finiittisissä universumeissa esiintyvissä yhteyksissä Myötätoimija on sen mielenä ilmenevän hoivamuodon aina läsnä oleva lähde, jonka ansiosta nämä toiminnot tapahtuvat.

116:3.6 (1271.4) Tällaisilla ja monilla muilla tavoilla Paratiisin Jumaluudet osallistuvat ajallisuuden tapahtumakulkuihin, sellaisina kuin nämä ilmenevät kehää kiertävillä avaruuden planeetoilla, ja sellaisina kuin ne koko evoluution Korkeimman persoonallisuusseuraamuksen ilmaantumisessa saavuttavat lakikorkeutensa.

4. Kaikkivaltias ja Korkeimmat Luoijat

116:4.1 (1271.5) Korkeimman Kokonaisuuden ykseys on riippuvainen finiittisten osien vähittäin etenevästä yhdistymisestä. Korkeimman aktuaalistuminen on näiden samaisten korkeimmuuden osatekijöiden – universumien luojiin, luotujen, intelligenssien ja energioiden – yhdistymisten sekä seuraus että syy.

116:4.2 (1272.1) Aikakausina, jolloin Korkeimmuuden täysivaltaisuus on käymässä läpi ajallisuudessa tapahtuvaa kehitystään, Korkeimman kaikkivaltias voima on riippuvaista Seitsemän Jumalan jumaluusteoista, samalla kun Korkeimman Olennon ja Myötätoimijan sekä hänen primääristen persoonallisuuksiensa – Seitsemän Valtiasshengen – välillä näyttää vallitsevan erityisen läheinen yhteys. Myötätoimijan ominaisuudessa Ääretön Henki toimii monin sellaisin tavoin, jotka kompensoivat evolutionaarisen Jumaluuden epätäydellisyyttä, ja hän ylläpitää varsin läheisiä suhteita Korkeimpaan. Tämä suhteiden läheisyys koskee tiettyyn määrään saakka kaikkia Valtiashenkiä, mutta eritoten Valtiashenkeä Numero Seitsemän, joka puhuu Korkeimman nimissä. Tämä Valtiashenki tuntee Korkeimman: hän on tähän henkilökohtaisessa yhteydessä.

116:4.3 (1272.2) Superuniversumien luomissuunnitelmien laatimisvaiheessa Valtiashenget liittyivät jo varhain kanta-Kolminaisuuden rinnalle luomaan yhdessä neljäkymmentäyhdeksän Heijastavaa Henkeä, ja samanaikaisesti Korkein Olento toimi

luovasti tekijänä, jossa huipentuvat toisaalta Paratiisin-Kolminaisuuden ja toisaalta Paratiisin-Jumaluuden luovien lasten yhteiset teot. Majeston ilmaantui ja on siitä lähtien toiminut Korkeimman Mielen kosmisen läsnäolon kohtiona Valtiashenkien jatkaessa toimintaansa kosmisena mielenä tunnetun, laajalle ulottuvan huolenpitomuodon lähteinä ja keskuksina.

116:4.4 (1272.3) Mutta Valtiashenget valvovat edelleen Heijastavia Henkiä. Seitsemäs Valtiashenki on (keskusuniversumista käsin Orvontonin yleisvalvontaa harjoittaessaan) henkilökohtaisessa yhteydessä Uversaan sijoitettuihin seitsemään Heijastavaan Henkeen (ja on heidän ylivalvojansa). Superuniversumien välisissä ja niiden sisäisissä valvonta- ja huolenpitotoimissaan hän on heijastusyhteydessä kuhunkin superuniversumipääkaupunkiin sijoitettuihin hänen omaa tyyppiään oleviin Heijastaviin Henkiin.

116:4.5 (1272.4) Nämä Valtiashenget eivät ole Korkeimmuuden täysivaltaisuuden pelkkiä tukijoita ja laajentajia, vaan heihin vaikuttavat vuorostaan Korkeimman luovat tarkoituserät. Valtiashenkien kollektiiviset luomukset kuuluvat yleensä kvasiaineelliseen luokkaan (voimanohjaajiin ym.), kun heidän henkilökohtaiset luomuksensa taas kuuluvat hengelliseen luokkaan (supernafeihin ym.). Mutta kun Valtiashenget *kollektiivisesti* tuottivat Kehien Seitsemän Henkeä reaktiona siihen, mitä Korkein Olento tahtoo ja tavoittelee, on pantava merkille, että tämän luomisteon tuottamat jälkeläiset ovat hengellisiä eivät aineellisia eivätkä kvasiaineellisia.

116:4.6 (1272.5) Ja mikä pätee superuniversumien Valtiashenkiin, pätee myös näiden superluomusten kolmiyhteisiin hallitsijoihin: Päivien Muinaisiin. Nämä ajallisuudessa ja avaruudessa vaikuttavat Kolminaisuuden oikeudenmukaisuuden ja tuomiovallan personoitumat toimivat kentällä Korkeimman mobilisoituvan kaikkivaltiaan voiman tukipisteinä samoin kuin seitsenkertaisina kohtioina kolminaisuuspohjaisen täysivaltaisuuden kehitykselle ajallisuuden ja avaruuden toimipiireissä. Edullisesta asemapaikastaan Paratiisin ja kehittyvien maailmojen puolivälissä nämä Kolminaisuudesta polveutuvat hallitsijat näkevät kumpaankin suuntaan, tietävät kumpaankin suuntaan ja koordinoivat kumpaankin suuntaan.

116:4.7 (1272.6) Mutta paikallisuniversumit ovat todellisia laboratorioita. Niissä toteutetaan ne mielikokeilut, galaktiset löytöretket, jumalallisuuden julkitulot ja persoonallisuuden etenemiset, jotka kosmisesti yhteen laskettuina muodostavat sen aktuaalisen perustuksen, jolla Korkein on kokemalla ja kokemisen kautta viemässä jumaluuden kehittymistä päätökseen.

116:4.8 (1272.7) Paikallisuniversumeissa yksinpä Luojatkin kehittyvät: Myötätoimijan läsnäolo kehittyy elävästä voimakohtiosta Universumin Äiti-Hengen jumalallisen persoonallisuuden asemaan, Luoja-Poika kehittyy eksistentiaalisesta Paratiisin-jumalolennon olemuksesta korkeimman täysivaltaisuuden omaavaksi kokemukselliseksi olemukseksi. Paikallisuniversumit ovat paikkoja, joista varsinainen kehitys alkaa, ne ovat niiden bona fide

epätäydellisten persoonallisuuksien kutumatalikoita, joille on annettu oikeus tehdä vapaatahtoinen päätös siitä, haluavatko he tulla mukaan luomaan itsestään sellaisia, jollaisia heidän on määrä olla.

116:4.9 (1273.1) Evolutionaarisille maailmoille lahjoittautuessaan Hallinnolliset Pojat loppujen lopuksi hankkivat olemuksen, joka ilmentää paratiisillisen jumalallisuuden kokemuksellista yhdistymistä aineellisen ihmisolemuksen korkeimpiin hengellisiin arvoihin. Ja näiden ja muiden lahjoittautumisten kautta myös Mikael-Luojat hankkivat itselleen aktuaalisten paikallisuniversumilastensa olemuksen ja kosmiset näkökulmat. Tällaiset Mestari-Luojapojat ovat lähellä korkeinta alemman kokemuksen täysimääräisyyttä. Ja kun heidän paikallisuniversumiin kohdistuva täysivaltaisuutensa laajenee käsittämään heihin liittyvät Luovat Henget, sen voidaan sanoa evolutionaarisen suuruniversumin nykyisten potentiaalien puitteissa hipovan korkeimmuuden äärirajoja.

116:4.10 (1273.2) Kun lahjoittautuvat Pojat paljastavat ihmiselle uusia teitä Jumalan löytämiseksi, he eivät suinkaan luo näitä jumalallisuuden saavuttamiseen johtavia polkuja, vaan he paremminkin valaisevat näitä ikuisia edistymisen valtateitä, jotka johtavat Korkeimman läsnäolon kautta Paratiisin-Isän persoonan tykö.

116:4.11 (1273.3) Paikallisuniversumi on niiden persoonallisuuksien lähtöpaikka, jotka ovat kauimpana Jumalasta ja jotka niin muodoin voivat universumissa kokea suurimman määrän hengellistä nousemista, voivat yltää suurimpaan mahdolliseen kokemukselliseen

osallistumiseen oman minuutensa myötäluomisessa. Taivaasta alaslasketuville persoonallisuuksille nämä samaiset paikallisuniversumit tarjoavat niin ikään kokemuksen suurimman mahdollisen syvällisyyden, ja sillä keinoin he saavuttavat jotakin, joka on heille aivan yhtä merkityksellistä kuin Paratiisiin-nousu on kehittyvälle luodulle.

116:4.12 (1273.4) Kuolevainen ihminen näyttää olevan Seitsenkertaisen Jumalan täysimääräiselle toiminnalle välttämätön tämän jumalolentoryhmittymän kulminoituessa aktuaalistuvassa Korkeimmassa. On olemassa monia muita universumipersonallisuuksien luokkia, jotka ovat yhtä välttämättömiä Korkeimman kaikkivaltiaan voiman kehittymiselle, mutta käsillä oleva selvitys on esitetty ihmisolentojen valistukseksi, niinpä se enimmältään rajoittuu tarkastelemaan niitä Seitsenkertaisen Jumalan kehitykseen vaikuttavia tekijöitä, joilla on jokin yhteys kuolevaiseen ihmiseen.

5. Kaikkivaltias ja Seitsenkertaiset Valvojat

116:5.1 (1273.5) Teille on kerrottu Seitsenkertaisen Jumalan yhteydestä Korkeimpaan Olentoon, ja nyt teidän tulisi tiedostaa, että Seitsenkertaisen piiriin kuuluvat sekä suuruniversumin valvojat että

sen luojat. Näihin suuruniversumin seitsenkertaisiin valvojiin kuuluvat:

- 116:5.2 (1273.6) 1. Fyysiset Päävalvojat.
- 116:5.3 (1273.7) 2. Korkeimmat Voimakeskukset.
- 116:5.4 (1273.8) 3. Korkeimmat Voimanohjaajat.
- 116:5.5 (1273.9) 4. Kaikkivaltias Korkein.
- 116:5.6 (1273.10) 5. Toiminnan Jumala – Ääretön Henki.
- 116:5.7 (1273.11) 6. Paratiisin Saari.
- 116:5.8 (1273.12) 7. Paratiisin Lähde – Universaalinen Isä.

116:5.9 (1273.13) Nämä seitsemän ryhmää eivät toiminnan osalta ole Seitsenkertaisesta Jumalasta erotettavissa, ja ne muodostavat tason, jolla tämä jumaluusyhdistymä harjoittaa fyysistä valvontaa.

116:5.10 (1273.14) Energiana ja henkenä ilmenevä kahtiajakautuminen (joka on peräisin Iankaikkisen Pojan ja Paratiisin Saaren yhdistymäläsnäolosta) sai superuniversumimerkityksessä symbolinsa, kun Seitsemän Valtiashenkeä ryhtyivät yhteisvoimin ensimmäiseen kollektiiviseen luomistoimeensa. Tämän episodin kuluessa tapahtui Seitsemän Korkeimman Voimanohjaajan ilmaantuminen. Sen myötä erillistyivät Seitsemän Valtiashengen hengelliset yhteyspiirit voimanohjaajien harjoittamaan valvontaan kuuluvista fyysisistä toiminnoista selvästi erottuviksi, ja välittömästi sen jälkeen ilmaantui kosminen mieli uudeksi, ainetta ja henkeä koordinoivaksi tekijäksi.

116:5.11 (1274.1) Kaikkivaltias Korkein kehittyy parhaillaan suuruniversumin fyysisen voiman ylivalvojana. Nykyisenä universumiaikakautena tämä fyysisen voiman potentiaali näyttää keskittyneen Seitsemään Korkeimpaan Voimanohjaajaan, jotka operoivat voimakeskusten kiinteiden sijoittumien ja fyysisten valvojien liikkuvien läsnäolojen kautta.

116:5.12 (1274.2) Ajallisuuden universumit eivät ole täydellisiä, vaan täydellisyys on se, mihin ne päätyvät. Ponnistelu täydellisyyttä kohti ei kuulu vain älylliselle ja hengelliselle tasolle, vaan myös energiasta ja massasta koostuvalle fyysiselle tasolle. Seitsemän superuniversumin asettuminen valoon ja elämään edellyttää, että ne ovat saavuttaneet fyysisen vakauden. Ja arvellaan, että aineellisen tasapainotilan lopullinen saavuttaminen tulee merkitsemään sitä, että Korkeimman harjoittaman fyysisen valvonnan kehitys on saatu päätökseen.

116:5.13 (1274.3) Paratiisissa olevat Luojatkin huolehtivat universumien rakentamisen alkuaikoina ensi sijassa aineellisesta tasapainosta. Paikallisuniversumin hahmo ei muotoudu pelkästään voimakeskusten toimintojen tuloksena vaan myös siksi, että Luova Henki on läsnä avaruudessa. Ja kaikkina näinä paikallisuniversumin rakennustyön varhaiskausina Luoja-Pojassa ilmenee huonosti ymmärretty aineellisen valvonnan attribuutti, eikä hän poistu pääkaupunkiplaneetaltaan, ennen kuin joltinenkin paikallisuniversumin tasapainotila on vakiintunut.

116:5.14 (1274.4) Kaikki energia reagoi loppujen lopuksi mieleen, ja fyysiset valvojat ovat sen Mielenjumalan lapsia, joka on Paratiisi-perikuvan aktivoija. Voimanohjaajien älytoiminta omistautuu mitään kaihtamatta suorittamaan aineellisen valvonnan aikaansaamiseen tähtäävää tehtävää. Niiden käymä kamppailu fyysisen herruuden saavuttamiseksi energian piirissä vallitseviin suhteisiin ja massan liikkeisiin nähden ei koskaan taukoa, ennen kuin ne saavuttavat finiittisen voiton energioista ja massoista, jotka ovat niiden loputtomina toimialoina.

116:5.15 (1274.5) Ajallisuudessa ja avaruudessa käydyissä hengen kamppailuissa on kysymys hengen (persoonallisen) mielen välityksellä aineeseen nähden harjoittaman herruuden kehittymisestä. Universumien fyysisessä (ei-persoonallisessa) kehityksessä on kysymys kosmisen energian saattamisesta harmoniaan hengen ylivalvonnan kohteena olevan mielen luomien, tasapainotilaa koskevien käsitysten kanssa. Koko suuruniversumin kokonaisevoluutiossa on kysymys persoonallisuuden suorittamasta energiaa valvovan mielen yhdistämisestä hengen koordinoimaan älytoimintaan, ja tämä tulee näkyviin, sitten kun Korkeimman kaikkivaltias valta ilmaantuu täydessä laajuudessaan.

116:5.16 (1274.6) Dynaamisen tasapainotilan saavuttamisen vaikeus kuuluu luontaisesti siihen tosiasiaan, että kosmos kasvaa. Fyysisen luomistuloksen vakiintuneita virtapiirejä vaarantaa alituisesti se, että ilmaantuu uutta energiaa ja uutta massaa. Kasvava universumi on epävakaa universumi; niinpä mikään kosmisen kokonaisuuden osa ei

voikaan saavuttaa todellista vakautta, ennen kuin ajan täytyessä tapahtuu seitsemän superuniversumin aineellinen valmistuminen.

116:5.17 (1274.7) Valon ja elämän vakiintuneissa universeissa ei satu mitään suurimerkityksisiä odottamattomia fyysisiä tapahtumia. Aineellinen luomistulos on saatu lähestulkoon täysimääräiseen hallintaan, mutta ongelmat, jotka esiintyvät vakiintuneiden universumien suhteissa kehittyviin universeihin, asettavat silti Universumin Voimanohjaajien taidoille jatkuvasti haasteita. Mutta nämä ongelmat tulevat uuden luomistoiminnan vähenemisen myötä asteittain häviämään, kunhan suuruniversumi lähestyy sitä tilannetta, että se, mikä kehityksen kautta on esiin tuotavissa, on saavuttanut lakikorkeutensa.

6. Hengen valta-asema

116:6.1 (1275.1) Energia-aineella on evolutionaarisissa superuniverseissa muutoin valta-asema paitsi persoonallisuudessa, jossa henki mielen välityksellä kamppailee määräysvallasta. Mihin evolutionaariset universumit pyrkivät, on mielen avulla tapahtuva energia-aineen alistaminen, mielen koordinoituminen hengen kanssa, ja kaikki tämä tapahtuu sen ansiosta, että läsnä on luova ja yhdistävä persoonallisuus. Fyysisistä järjestelmistä tulee näin persoonallisuuteen nähden alisteisia, mielijärjestelmistä tulee rinnasteisia ja henkijärjestelmistä ohjaavia.

116:6.2 (1275.2) Tämä voiman ja persoonallisuuden liitto tulee jumaluuden tasoilla esille Korkeimmassa ja Korkeimpana. Mutta varsinainen hengen valta-aseman kehittyminen on kasvutapahtuma, joka perustuu suuruniversumin Luojiin ja luotujen vapaasta tahdostaan suorittamiin tekoihin.

116:6.3 (1275.3) Energia ja henki ovat absoluuttisilla tasoilla yhtä. Mutta sinä hetkenä, kun poistutaan tällaisilta absoluuttisilta tasoilta, ilmenee eroavuutta, ja sitä mukaa kun energia ja henki siirtyvät Paratiisista kohti avaruutta, niiden välillä oleva kuilu levenee, kunnes niistä paikallisuniversumeihin päästäessä on tullut jo täysin erillisiä. Ne eivät enää ole identtisiä eivätkä toistensa kaltaisia, ja mielen on ryhdyttävä välittäjäksi saattamaan niitä suhteisiin toistensa kanssa.

116:6.4 (1275.4) Se, että energiaa voidaan valvojapersonallisuuksien toimenpitein suunnata, paljastaa energian reagoivuuden mielen toimintaan. Se, että massa on näiden samojen valvovien entiteettien toimin vakautettavissa, paljastaa massan reagoivuuden mielen järjestystäluovaan läsnäoloon. Ja se, että henki itse voi tahdonvoimalla varustetussa persoonallisuudessa mielen avulla tavoitella määräysvaltaa energia-aineeseen nähden, paljastaa koko finiittisen luomistuloksen potentiaalisen yhtenäisyyden.

116:6.5 (1275.5) Universumien universumin joka puolella vallitsee kaikkien voimien ja persoonallisuuksien keskinäinen riippuvuus. Luoja-Pojat ja Luovat Henget ovat universumeja organisoidessaan

riippuvaisia voimakeskusten ja fyysisten valvojien heidän kanssaan harjoittamasta yhteistoiminnasta, Korkeimmat Voimanohjaajat ovat vaillinaisia ilman Valtiashenkien harjoittamaa ylivalvontaa.

Ihmisolennossa fyysisen elämän mekanismi reagoi osittain määräykseen, jotka (persoonallinen) mieli antaa. Tästä samaisesta mielestä voi vuorostaan tulla päämäärätietoisien hengen johdatusten hallitsema, ja tällaisen kehityksellisen tapahtumakulun tuloksena saadaan aikaan uusi Korkeimman lapsi, useammanlaatuista kosmista todellisuutta edustava persoonallinen yhdistymä.

116:6.6 (1275.6) Ja mikä pätee osiin, pätee myös kokonaisuuteen;

Korkeimmuuden henkipersoonana tarvitsee Kaikkivaltiaan evoluutioperäisen vallan saavuttaakseen Jumaluuden täyteen ja päästäkseen päämääräänsä Kolminaisuuden osapuolena.

Voimainponnistuksen suorittajina ovat ajallisuuden ja avaruuden persoonallisuudet, mutta tämän ponnistelun kulminoituminen ja täyttymys on Kaikkivaltiaan Korkeimman toimi. Ja samalla kun kokonaisuuden kasvu näin ollen on osien kollektiivisen kasvun loppusumma, siitä seuraa yhtä lailla, että osien kehitys on kokonaisuuden päämäärätietoisien kasvun osiin jaettu heijastuma.

116:6.7 (1275.7) Paratiisissa monota ja henki ovat kuin yhtä – vain nimeltä toisistaan erotettavissa. Vaikka aine ja henki Havonassa ovatkin toisistaan erottuvalla tavalla erilaisia, ne ovat samalla myötäsyntyisesti harmonisia. Seitsemässä superuniversumissa esiintyy kuitenkin jo suurta eroavuutta; kosmisen energian ja jumalallisen hengen välillä aukeaa ammottava kuilu. Siksi niissä onkin suurempi kokemuksellinen potentiaali siihen, että mieli toimii

saattaakseen fyysisen hahmon sopusointuun hengellisten tarkoituserien kanssa ja viime kädessä yhdistääkseen ne. Avaruuden ajallis-kehittyvissä universumeissa jumaluuden laimeneminen on suurempaa, ratkaistavina on vaikeampia ongelmia, ja tilaisuus saada kokemusta ongelmien ratkaisemisesta on kattavampi. Ja tämä superuniversumitilanne kaikinensa tuo olevaisuuden piiriin evolutionaarista olemassaoloa edustavan avaramman areenan, jolla kosmisen kokemisen mahdollisuus tuodaan yhtä hyvin luodun kuin Luojan – jopa Korkeimman Jumaluuden – ulottuville.

116:6.8 (1276.1) Hengen valta-asemasta, joka absoluuttisilla tasoilla on eksistentiaalista, tulee finiittisillä tasoilla ja seitsemässä superuniversumissa kehitysperäinen kokemus. Ja tästä kokemuksesta pääsevät yhtä lailla osallisiksi kaikki: kuolevaisesta ihmisestä Korkeimpaan Olentoon. Kaikki ponnistelevat, ponnistelevat henkilökohtaisesti, jotta päästäisiin tuloksiin; kaikilla on osuus, henkilökohtainen osuus, siihen että tavoite saavutetaan.

7. Suuruniversumi on elävä organismi

116:7.1 (1276.2) Suuruniversumi ei ole vain fyysistä valtavuutta, hengen yleveyttä ja älyllistä suuruutta edustava aineellinen luomus, vaan se on myös suurenmoinen ja herkästi reagoiva elävä organismi. Värähtelevänä kosmoksena ilmenevän valtavan luomuksen mekanismin joka puolella sykkii aktuaalinen elämä. Universumien

fyysinen todellisuus symboloi Kaikkivaltiaan Korkeimman tajuttavissa olevaa reaalisuutta; ja tiedonhankintayhteyspiirit läpäisevät tämän elävän organismin, aivan kuten ihmisruumiissa risteilee hermoston ärsykeväylien verkko. Tämä fyysinen universumi on täynnä energiaväyliä, jotka tehokkaasti aktivoivat aineellista luomistulosta, aivan kuten ravintona nautitut assimiloituvat energiatuotteet verenkierron kuljettamina ravitsevat ja energisoivat ihmisruumiin. Suunnattoman suuresta universumista eivät puutu sellaisetkaan suurenmoisen ylivalvonnan koordinoitikeskukset, joita voitaisiin verrata ihmismekanismissa tavattavaan herkkään kemiallisen valvonnan järjestelmään. Mutta jospa tietäisitte edes jotakin voimakeskusten fysiikasta, voisimme teille analogian keinoin kertoa fyysisestä maailmankaikkeudesta peräti paljon enemmän.

116:7.2 (1276.3) Kuten kuolevaiset luottavat auringon energiaan elämän ylläpitäjänä, koko lailla samoin suuruniversumikin luottaa niihin ehtymättömiin energioihin, jotka virtaavat ala-Paratiisista pitämään yllä avaruuden aineellisia toimintoja ja kosmisia liikkeitä.

116:7.3 (1276.4) Kuolevaisille on annettu mieli, jonka avulla he voivat tiedostaa identiteettinsä ja persoonallisuutensa. Ja finiittiselle kaikkeudelle on annettu mieli – jopa Korkein Mieli – jonka avulla kyseisen, kosmoksesta tulevan esiinnousevan persoonallisuuden henki ponnistelee lakkaamatta saadakseen energia-aineen hallintaansa.

116:7.4 (1276.5) Kuolevainen ihminen reagoi hengen opastukseen kuten suuruniversumi reagoi Iankaikkisen Pojan henkigravitaation laajalle ulottuvaan otteeseen, ajallisuutta ja avaruutta edustavan finiittisen

kosmoksen kaikkien luomusten ikuisten hengellisten arvojen
universaaliseen supermateriaaliseen koossapitävään voimaan.

116:7.5 (1276.6) Ihmisolennot kykenevät ikiajoiksi samastumaan
kaikenkattavaan ja häviämättömään universumitodellisuuteen –
fuusioitumaan sisimmässään asuvaan Ajatuksensuuntaajaan.
Samalla tavoin Korkein on ikuisesti riippuvainen Alkuperäisen
Jumaluuden, Paratiisin-Kolminaisuuden, absoluuttisesta
vakaudesta.

116:7.6 (1276.7) Ihmisen tuntema sisäinen veto Paratiisin täydellisyyttä
kohtaan, hänen pyrkimyksensä Jumalan saavuttamiseksi, luo
elävässä kosmoksessa aidon jumalallisuusjännitteen, joka on
purettavissa vain sillä, että kehittyy kuolematon sielu. Tämä on juuri
se, mitä tapahtuu yksittäisen kuolevaisluodun kokemuksessa. Mutta
kun kaikki suuruniversumin luodut ja Luoijat tavoittelevat samalla
tavoin Jumalan saavuttamista ja jumalallista täydellisyyttä,
muodostuu syvällinen kosminen jännite, joka voi purkautua vain
kaikkivaltiaan vallan ylevässä synteessä kaikkien luotujen
kehittyvän Jumalan henkipersoonan, Korkeimman Olennon, kanssa.

116:7.7 (1277.1) [Toimittamisesta huolehti muuan Urantialla tilapäisesti
oleskeleva Voimallinen Sanansaattaja.]